

عنوان مقاله:

مقایسه اثربخشی سه روش مداخله ای پسخوراند عصبی، آموزش مدیریت رفتار والدین و درمان ترکیبی در کاهش نشانگان اختلال سلوک کودکان

محل انتشار:

فصلنامه روان شناسی کاربردی، دوره 8، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

احمد علی پور - دانشگاه پیام نور

زهرا عاصمی - دانشگاه پیام نور

عاطفه حسینی یزدی - دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

چکیده هدف: هدف پژوهش تعیین و مقایسه سه روش مداخله ای پسخوراند عصبی، آموزش مدیریت رفتار والدین و درمان ترکیبی بر کاهش نشانگان اختلال سلوک کودکان بود. روش: روش پژوهش شبه آزمایشی، با طرح پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری یک ماهه و جامعه آماری ۵۸ والدینی بود که به همراه کودک ۸ تا ۱۲ ساله خود در سال ۱۳۹۱ به مراکز مشاوره مهر و پویا شهر مشهد رجوع کرده بودند و تشخیص اختلال سلوک در مورد کودکشان تایید شده بود. از میان آن‌ها ۲۵ والد و کودک دختر و پسرشان به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب و به‌طور تصادفی در سه گروه همگن جایگزین شدند. ابزار پژوهش، پرسشنامه علائم مرضی کودکان گادو و اسپراکفین (۲۰۰۷) بود. یافته‌ها: استفاده صرف پسخوراند عصبی، میانگین اختلال را افزایش داد اگرچه این افزایش معنادار نبود. روش ترکیبی نیز اختلال را کاهش نداد و فقط مدیریت رفتار والدین به تنهایی توانست نشانگان اختلال را کاهش داد. این کاهش در گروه دختران بیش از گروه پسران بود. نتایج آزمون در مرحله پیگیری، ماندگاری اثر مداخله مدیریت رفتار والدین را نشان داد. نتیجه‌گیری: آموزش گروهی رفتار والدین، از میزان نشانگان اختلال سلوک می‌کاهد لذا نهادهای خانواده، تربیتی، آموزش و پرورش، صدا و سیما می‌توانند در جهت بهبود این اختلال از این روش بهره‌مند شوند.

کلمات کلیدی:

اختلال سلوک، پسخوراند عصبی، درمان ترکیبی، مدیریت رفتار والدین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1321107>

